

Det er muligt, at hvis hr. Søren Søndergaard havde siddet her, så ville han have underholdt præsident Musharraf en time med, at det var forkert, hvad han havde gjort 2 dage før.

Jeg valgte altså at se frem, og det mener jeg, der kommer langt mere ud af, også for Enhedslistens venner, således at de ikke skal sidde i fængsel for at udøve deres rettigheder. Det synes jeg bestemt ikke, de skal. Så jeg tror faktisk, jeg har gjort mere for hr. Søren Søndergaards venner end hr. Søren Søndergaard selv ved at fastholde demokratinjen.

Søren Søndergaard (EL):

Selv om jeg er fuldstændig enig med udenrigsministeren i, at vi nok nærmer os afslutningen og har været hele vejen rundt, så vil jeg dog blot lige konstatere, at der, hvor filmen efter Enhedslistens opfattelse fuldstændig knækker for udenrigsministeren, og der, hvor der er en fundamental holdningsforskel, er, at man kan karakterisere det, der foregår ved et valg, hvor der er én kandidat, hvor der er massiv mulighed for valgsvindler, fordi folk vil stemme flere gange, og hvor der er en ekstrem valgdeltagelse – nogle påstår helt ned til 5, 6, 7 pct. – som uregelmæssigheder. Uregelmæssigheder.

Det afspejler måske den store forskel i denne her diskussion.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nu kan jeg jo ikke være afhængig af, hvad hr. Søren Søndergaard tilfældigvis får fat i at læse. Han læser Ritzau. Han hører ikke Radioavis. Jeg har det omvendt. Jeg hører flere Radioaviser, end jeg læser Ritzau. Så det vil sige, at det afhænger af, hvor hr. Søren Søndergaard henter sin information.

Hvis hr. Søren Søndergaard samme formiddag havde ulejlighet sig med at høre Radioavis – måske var det oven i købet middagsradioavisen – så ville han have hørt, at jeg præcis nævnte de ting, som hr. Søren Søndergaard står her og nævner: at nogle havde stemt to gange. Det er det, jeg kalder uregelmæssigheder, og det siger jeg mundtligt direkte i Radioavisen. Så hvorfor skal hr. Søren Søndergaard ulejlig Folketinget med at referere mig for noget, jeg ikke har sagt?

Jeg tror ikke, vi kommer meget længere her. »Den legitimitet, han bad om«, er i forhold til den pakistanske situation og ikke i forhold til min situation. Det er i forhold til Pakistans højesteret, og den kan man mene om, hvad man vil. Den har altså sagt, at det er grundlovsmedhol-

deligt, og derfor er min sætning fuldstændig logisk korrekt. Den legitimitet, han bad om, ikke den hr. Søren Søndergaard bad om, og ikke den jeg bad om. Så enkelt er det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1954

10) Til skatteministeren af:

Anders Samuelson (RV):

»Kan ministeren bekræfte, at hjemme-pc-ordningen (jf. L 55) af skattemæssige årsager vil være mere økonomisk fordelagtig for private arbejdsgivere end for offentlige arbejdsgivere?«

Skriftlig begrundelse

Spørgeren er af den opfattelse, at muligheden for at tilbyde medarbejdere hjemme-pc og/eller bredbånd er mere fordelagtig for de private arbejdsgivere, der jo kan trække arbejdsgiverudgifterne fra i skat. Spørgeren er interesseret i at vide, om regeringen bevidst gør forskel på privates og offentligt ansattes mulighed for at få del i ordningen.

Formanden:

Som tidligere meddelt er dette spørgsmål udgået til skriftlig besvarelse.

Spm. nr. S 1999

11) Til skatteministeren af:

Jacob Buksti (S):

»Vil ministeren redegøre for definitionen af og udviklingen i »det følelsesmæssige skattetryk«, jf. ministerens svar på spørgsmål nr. S 1878?«

Jacob Buksti (S):

I forbindelse med diskussionen om regeringens skattestop forsømmer regeringen og skatteministeren og andre medlemmer fra Venstre og De Konservative ikke nogen lejlighed til igen og igen at sige, at skatterne under den tidligere regering steg og steg. Skatterne blev sat op og op og op. Ja, det var sådan, at Venstres politiske ordfører i går nærmest hamrede i talerstolen, at det var et faktum. Men når det så er sådan, at man har temmelig vanskeligt ved at dokumentere, at det faktisk er sådan, så er det, at skatte-